

Endnu en Ting vil jeg gerne anføre. Melprisforhøjelsen fra 44 til 60 Kr. medførte selvfølgelig, at Bagerne maatte have en højere Pris for deres Varer. Men medens Forholdet er dette, at vi ikke kunde faa en Sæk Mel efter den 1. under 60 Kr., varede det 10 Dage, før vi fik Meddelelse fra den overordentlige Kommission, om at vi kunde forhøje Priserne, og der var endda et Forhold, som den overordentlige Kommission ikke vilde gaa med til, men, efter hvad der er sagt mig, har henvist til Indenrigsministeriet, fra hvilket vi ikke endnu har hørt, til Trods for, at det i Dag er den 27. Det drejede sig om Prisen paa Franskbrød, som burde være 1 Øre højere, idet Rabatten til Forhandlerne var faldet bort, og man under de nuværende Forhold ikke kan give Forhandlerne en mindre Procent Rabat, end de har haft hele Tiden. Her har Ministeriet ikke været hurtigt i Vendingen, vi venter stadig paa Svar; forhaabentlig kommer det inden alt for lang Tid.

Indenrigsministeren (Rode): Maa jeg takke de to sidste Talere, Ordførerne for Mindretallet i Afviklingsudvalget, fordi de har bekræftet min Opfattelse af den afgivne Indstilling, nemlig den, at den ikke gik ud paa en Forkastelse af Forslaget, men at det kun var et Ønske om at føre Sagen frem for Rigsdagen, som havde dikteret dem deres Indstilling. Jeg har jo nok set, at deres Blade har haft en anden Opfattelse af denne Indstilling og ment, at det var et større Slag, som skulde føres. Men jeg har altsaa bedømt den Fremgangsmaade, der er valgt af de Herrer, rigtigere end deres egen Presse.

Det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) gav en Fremstilling af Sagen, som skulde vise, at Sagen var behandlet tilfældigt og uden Omtanke. At den var behandlet uden Omtanke, byggede det ærede Medlem væsentligt paa, at det ikke var Spørgsmaalet om den udenlandske Melpris, men derimod den forestaaende Forhøjelse af den danske Melpris, som var det afgørende ved de Vanskeligheder, der indtraf den 1. August. Det ærede Medlem har ikke Ret deri, og jeg tør sige, at der er et Par Punkter i hans Fremstilling, som tyder paa, at hans Behandling af hele denne Sag har været noget tilfældig, og at den Omtanke, han har anvendt paa Sagen, ikke har været Maksimum af den Omtanke, han er i Stand til at yde en Sag. Med Hensyn til Spørgsmaalet om det danske Hvedemels Pris i det kommende Aar har

dette Forhold jo ikke kunnet være undergivet noget endeligt Standpunkt hos Ministeriet, idet Spørgsmaalet om det danske Hvedemels Pris i det kommende Aar jo er et Lovgivningsanliggende. Men det er derimod meget rigtigt, at Ministeriet i sin Behandling af Kornloven har forudset, at de forhøjede Krav, som Producenterne maatte stille for dette Aars Høst, vilde betinge en anden Behandling af Melpriserne. Med Hensyn til dette Forhold skal jeg tillade mig for Hvedemelets Vedkommende at gøre opmærksom paa Rigtigheden af, hvad det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) anførte, at Hvedemelsprisen i høj Grad fastlægges ved to forskellige Forhold, nemlig Prisen paa Hvede og Prisen paa Hvedeklid, og at altsaa en højere Pris paa Hvedeklid betinger en lavere Pris paa Hvedemel, end det modsatte Forhold kan fremvirke. Den Fastsættelse af Hvedemelsprisen, som eventuelt vilde blive Følgen af det Forslag, som Indenrigsministeriet havde fremsat for Rigsdagen eller havde udarbejdet, og som for øvrigt paa det Tidspunkt endnu ikke var fuldført, kunde imidlertid ikke blive af den Art, at den kunde give nogen egentlig Grund til Ængstelse med Hensyn til Spekulationsmuligheder, og Muligheden for en fremtidig Fastsættelse af Hvedemelsprisen blot paa Grundlag af de Forhandlinger, som er førte i Ministeriet, og som Rigsdagen skulde tage Stilling til, vil det ikke være forstandigt at spekulere i af Købmændene, thi de spekulerede da i noget, som de slet intet Kendskab havde til. Nej, det, som var den eneste Aarsag til Bekendtgørelsens Udstedelse, var, hvad jeg har fremlagt for Udvalget og for den høje Rigsdag, Forandringen i Hvedemarkedet i Udlandet, den Forhøjelse i hele Hvedemels- og Hvedeniveauet, som indtraf i den amerikanske Verdensdel. Nu sagde det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager), at dette kunde ikke have nogen Indflydelse, eftersom der fra Juni Maaned var Forbud mod Udførsel af Hvedemel fra Amerika. Hvis det ærede Medlem havde anvendt om ikke det Maksimum af Omtanke, han raader over, men blot tilstrækkelig Omtanke paa dette Forhold, vilde han dog ikke i samme Tale have kunnet argumentere med, at der var indkøbt og vilde komme her til Landet 12 500 Tons amerikansk Hvedemel. Det ærede Medlem vilde deraf have set, at Forholdene ikke kunde ligge akkurat saadan, som han sagde. Han gik nemlig ud baade fra Forbud mod Udførsel af Hvedemel og fra Mulighed for Udførsel af amerikansk Hvedemel.